

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 22

Passem...

**Interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020,
de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar
la violència masclista**

300-00244/13

...al dotzè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Per exposar la interpel·lació, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Prego que vagin marxant en silenci.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta.

«La *cutre* de l'Àlícia Romero diu que Lluís Puig no té dret a vot perquè no té excusa per no venir, només que si ve l'empresonen i tampoc arribaria al Parlament. Es pot ser més mala puta?». «Calla, mosca morta. Marta Vilalta, la gran pensadora d'ERC. No és més *tonta* perquè no s'entrena». «*Con lo fea y culo gordo que tienes, más vale que te quedes en casa, que los seis años que te piden por delinquir te harán una mujer, inútil*», dirigit a la Laura Borràs. «Mira que de normal ja ets lletja, però així encara et superes. Quines pintes fas! No sé com encara et deixen entrar», dirigit a la Mónica Lora. «Blanquitud, *what the fuck?* Això és racisme o delicte d'odi? A la puta merda, negreta», dirigit a la Basha Changue. «Torna a València, porca espanyolista», dirigit a la Jéssica Albiach. «Vella merdosa, lletja, grassa y cel·lulítica», dirigit a la diputada Anna Grau. «Però si és lletja del cagar. Està més bona la Inés Arrimadas», dirigit a la diputada Lorena Roldán.

Jo suposo que potser dir aquestes paraules aquí, a l'*atri*l del Parlament, sobta i xoca. Doncs imagini's com se senten les dones

Fitxer 41_2PLE23

les milers de dones que cada dia han de llegir comentaris així en les seves xarxes socials. I aquestes dones, a més de ser dones i de rebre atac per ser dones i violència masclista –han pogut veure fins i tot la diputada de l'ultradreta que nega la violència masclista i rep aquests atacs masclistes també–, a més a més, són polítiques. Per tant, no només reben violència masclista digital, sinó que també reben violència política digital. Dues de les violències que es van incorporar en la darrera reforma de la Llei d'erradicació de les violències masclistes.

I jo vull centrar la interpel·lació d'avui a la consellera d'Igualtat i Feminisme, justament en aquesta en concret, en les violències digitals. Perquè qui més qui menys aquí totes les dones que estem aquí segurament hem patit aquestes violències a les nostres xarxes, només pel fet de ser dones i només pel fet de fer política i tenir posicionaments públics en temes que hi ha a qui no li agraden i que es consideren en el dret d'insultar impunement.

Altres exemples també els tenim, eh? No cal només diputades. Segur que coneixen el cas de la Paula Bonet, de l'artista Paula Bonet, que va patir un assetjament durant més de tres anys que va començar a ser digital i va acabant sent presencial. Hi ha un judici en marxa. Quan es va fer públic el nom del seu agressor, diverses dones van sortir a denunciar també com les havia agredit a través de les xarxes. La setmana passada vam tenir un dels primers reconeixements del *Victim Blaming* cap a la víctima de La Manada, en un cas portat per l'advocada Laia Serra, en el qual es va reconèixer com a violència la difusió de les seves dades i la vulneració de la seva intimitat.

Hem vist no fa gaire l'assetjament a periodistes, com la Sara González per haver denunciat o haver fet públiques unes informacions del que va passar en acabar un programa del FAQS. Han rebut atacs la ministra Irene Montero, l'alcaldesa Ada Colau, la consellera Vilagrà. Totes les dones de tots els colors polítics que estan en càrrecs públics i en càrrecs de govern. Reben les dones que es dediquen a les xarxes, que fan l'esforç, les *youtubers*, les *streamers*, les *gamers*. Totes elles també

reben sovint atacs organitzats i d'allò que es diu «l'home esfera» o la «macho esfera» que són atacs organitzats per grups d'homes en contra de dones per motius purament masclistes. O una jove de 20 anys que es va suïcidar per haver rebut violència digital per la seva orientació sexual. O la treballadora d'Iveco que es va suïcidar després de que un vídeo sexual seu fos difós entre els seus companys i companyes de feina.

Les violències digitals afecten a les dones quotidianament, afecten profundament a la seva vida i afecten a moltes. En l'estudi fet per Donestech, gairebé un 90 per cent de les dones enquestades reconeixien haver patit com a mínim una violència digital, i el 70 per cent n'havien rebut més de dues vegades. Un 11 per cent de les dones a Europa han patit violència online. Un 6,4 de les dones d'Espanya han rebut correus electrònics, whatsapps o missatges sexualment explícits o inapropiats. Un 32,5 per cent dels adolescents i joves entre 12 i 24 anys reconeixen que els controlen el mòbil i que reben pressió a través de les xarxes. Els agressors són, la majoria homes. Sovint són organitzats. Les que reben els atacs són majoritàriament dones, especialment dones racialitzades, dones amb diversitat funcional, dones amb cossos no normatius, dones amb una presència pública o amb activitat política. Els tipus de violència són de molts tipus i tenen noms en anglès que sovint no coneixem però que bàsicament ataquen la capacitat de les dones d'expressar-se, els cossos de les dones, la seva voluntat política, control sexual, envien fotos i missatges amb contingut sexual explícit.

I quins són els mecanismes de defensa que tenen les dones davant d'aquests atacs? Doncs pocs, molt pocs, perquè sovint el més complicat és denunciar-ho i demostrar que hi ha hagut aquesta agressió i que hi ha hagut aquest atac. La Llei del 17/2020, que justament modifica la Llei 5/2008 sobre les violències masclistes, és la primera vegada que introdueix aquest tipus de violència com a violència estructural cap a les dones, i ho fa com a àmbit i com a forma. Aquelles coses que a vegades no acaben de distingir què vol dir. Com a forma és la manera en la qual s'exerceix aquesta violència i és a través de les xarxes digital i utilitzant la tecnologia per exercir aquesta violència. L'àmbit vol dir en l'espai en el qual es produeix aquesta violència i, en aquest cas, és justament tot l'àmbit de les xarxes i de les noves tecnologies. Poden repassar el text de la llei que és bastant explícit en el seu contingut. Però també

introdueix algunes de les coses que s'haurien de desplegar per donar aquesta cobertura a les dones víctimes de violència masclista per la prevenció. I recordem sempre quina és la regla d'or de com fer front a les violències masclistes. La primera part és l'educació, la prevenció, la intervenció i l'atenció, en el cas de que ja hagin patit la violència i, sobretot, la reparació posterior.

Per tant, d'aquestes cinc claus, la llei ja apunta coses que s'haurien de fer com, per exemple, la recerca en violències digitals. Una recerca que, ara com ara, no està incorporada amb tota la plenitud en les dades públiques. Les dades que sempre tenim, almenys en el cas de Catalunya, acaben sent a partir d'entitats que treballen com Donestech i el seu *Fem Blog*, i les enquestes que fan amb recursos, sovint provinents de l'activisme i del voluntariat. No existeixen dades públiques. És una de les coses que l'enquesta insisteix molt en recollir, tota la part de formació i pedagogia cap a treballadors i treballadores públiques, però també com cap a totes les dones, tota la gent jove. I un punt molt important, i és el mandat al Govern de la Generalitat de Catalunya i els seus diferents organismes, com el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'establir convenis de col·laboració amb les plataformes i amb les empreses de xarxes digitals per evitar que aquestes violències passin i per evitar que passin impunement.

Consellera, la introducció és molt llarga, però creiem que valia la pena fer-la perquè justament es parla poc d'aquestes violències, malgrat que les patim quotidianament, com hem pogut comprovar en la interpel·lació. I la pregunta és molt senzilla: Què és el que ha fet el seu departament des que està, i sent el primer govern que ha entrat en funcions després de l'aprovació d'aquesta llei, per desplegar la llei pel que fa a les violències digitals, tant pel que fa a la seva incorporació com a àmbit o a la seva incorporació com a forma. Nosaltres li volem preguntar perquè sí que ens agradaria que ens ho expliqui, perquè ha costat trobar realment què és el que estan fent en això, i hem revisat alguns dels documents que han anunciat últimament amb bastanta publicitat institucional. El model d'abordatge de violències sexuals que vam presentar la setmana passada: hem revisat i, de les 90 mesures, és cert que n'inclouen sis que fan referència a les violències digitals, de les quals cinc, no, una, perdó, és per al 2023, que és elaborar estudis per a la millora de la tipificació i l'enjudiciament de les violències digitals de caràcter sexual, i tota la resta són per al

2024. Clar, la pregunta és per què per al 2024? Suposo que em dirà, com acostuma a dir, les coses s'han de fer a poc a poc, estem començant, s'ha de fer l'estructura. Però la meua pregunta és, ja porten un any i mig, o sigui, ens hem d'esperar al 2024 perquè hi hagi una resposta en l'abordatge de les violències sexuals en l'àmbit digital? És la pregunta. El nou protocol de violències masclistes, que també es va presentar ahir coincidint amb el 25 de novembre: no hem trobat el desplegament de les violències digitals en aquest nou protocol. Clar, la pregunta és: en faran una altra per a les violències digitals? Com incorporaran el tema del peritatge, per exemple, en la xarxa d'intervenció a les víctimes de violència masclista? El peritatge és fonamental si es vol detectar, denunciar i reparar les víctimes de la violència masclista. Un peritatge que ara és bàsicament privat en mans d'homes majoritàriament, perquè justament les violències digitals també són el reflex d'una cultura digital que exclou les dones, de la bretxa digital que exclou les dones.

Aquest peritatge, ara mateix, o es comença el procés de denuncia i llavors entra a fer-se als jutjats, no necessàriament amb un enfocament feminista i format per a les violències digitals masclistes, o s'ho han de pagar les dones i són molt cares. Perquè vostè sap que la maleta per fer el peritatge és una eina molt cara que difícilment està a l'abast i que s'ho fan pagar aquells que ho fan.

Consellera, jo seguiré després en la intervenció amb algunes de les propostes que creiem, però ens sembla que val la pena que ens expliqui de veritat què és el que han estat fent i tot el que no han pogut fer perquè no ho han fet. Perquè, honestament, en un any i mig ja no serveix allò de «és que estem començant, estem fent el Departament, estem fent la conselleria, ens cal una mica més de temps».

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per respondre té la paraula la senyora Tània Verge Mestre, consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes (Tània Verge Mestre)

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Segovia, hem fet coses. Hem fet coses. Algunes han sigut la preparació del que podrem presentar. De fet, quan en un model o quan en un pla la data posa el 2024 és la presentació. Per tant, vol dir que ja hi ha tot un procés que ha arrencat abans i que té un treball en curs.

Com bé deia, la Llei 17/2020, que modificava la Llei 5/2008 del dret de les dones a erradicar la violència masclista, té un marc legal pioner, amb la inclusió de moltes formes i àmbits que altres legislacions han incorporat més tard o que encara no tenen. I ho és també en l'àmbit de les violències que es perpetuen mitjançant l'ús de la tecnologia, de la informació, de la comunicació, les xarxes socials, webs, fòrums o altres sistemes de missatgeria.

No és casual que la llei catalana sigui avançada a nivell comparat perquè el moviment feminista al nostre país té una trajectòria potent en l'abordatge de les violències digitals i és un bagatge del qual parteixen les actuacions que estem dissenyant des del Departament d'Igualtat i Feminismes i des d'altres departaments de manera coordinada per combatre les violències digitals, tant com a forma com com a àmbit.

En el Protocol marc per a una intervenció amb diligència deguda en situacions de violència masclista que presentàvem ahir a Govern, el que no hi ha és el detall del desplegament de cadascuna dels abordatges per a cada forma de violència, perquè el que marca aquest document són els estàndards per a totes les actuacions dels poders públics, així com les pautes per al treball en xarxa i coordinat en el conjunt del país. Però tampoc ho trobarà en el cas de les violències sexuals.

És a dir, el protocol marc dona una sèrie d'indicacions. D'aquí en penja, per exemple, el model d'abordatge de les violències sexuals. En matèria de les altres formes de violència masclista, doncs, també s'aniran desplegant diferents documents o capítols del protocol marc o, en altres casos, eines específiques, capítols d'eines que contribueixen a enfortir aquesta lluita contra les violències masclistes amb diferents instruments.

En tot cas, com deia, inclou les violències digitals. L'actualització d'aquest protocol, que substitueix el que hi havia el 2009, incorpora les violències digitals i, com en la resta de formes i àmbits, estableix l'eix de prevenció i l'eix de reparació.

Què han fet en aquest temps que portem a Govern en l'àmbit de prevenció i l'àmbit de reparació? Hi incloc aquí allò que estem preparant perquè pugui sortir en el moment més immediat possible. Fa mesos que estem treballant en l'Estratègia Nacional de Prevenció de les Violències Masclistes, que comptem presentar el primer quadrimestre del 2023.

Per primera vegada, també, estem implicant el conjunt d'actors de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista en el disseny de les polítiques de prevenció. Hi ha un grup de treball que ja s'ha reunit diferents vegades i dins d'aquesta Estratègia Nacional de Prevenció hi haurà una línia específica de violències digitals com a línia d'actuació prioritària.

Però, mentrestant, hem posat en marxa diferents actuacions. A la web del Departament d'Interior hi poden trobar la guia sobre *Violències masclistes digitals: quines són i què hi podem fer*, elaborada amb ALIA, l'Associació Cultural de Dones per a la Recerca i l'Acció, que proporciona eines a les dones per prevenir, identificar, poder documentar i denunciar aquestes violències.

També presenten les estratègies i els mecanismes que tenim per cuidar-nos, per ser en el món digital de manera segura. És a dir, per incrementar la llibertat de les dones en l'entorn digital.

En aquesta mateixa direcció, la setmana vinent hem programat una jornada adreçada a persones i entitats defensores dels drets humans, enfocada també a proporcionar eines per fer front als atacs que reben dels grups antidrets, majoritàriament en l'àmbit digital.

De fet, vam fer una enquesta a l'estiu sobre quines eren les necessitats detectades per part de les entitats defensores de drets humans amb relació als atacs que rebien, quins eren els tipus d'atacs més freqüents, per quins mitjans es produïen. Com dic, en l'àmbit digital era el tipus de violència que es patia amb més freqüència i, per això, en aquesta jornada es proporcionaran també una sèrie d'eines per fer front a aquests atacs, com registrar la violència digital patida per interposar una denúncia, quines estratègies jurídiques seguir davant aquests atacs o assetjaments digitals.

També per avançar en la sensibilització tant al públic general com a col·lectius específics, hem organitzat diferents jornades al voltant d'aquesta forma i àmbit de

violència masclista, algunes amb el Departament de Cultura, perquè, per exemple, en el món del videojoc s'hi produeixen també moltíssimes violències masclistes digitals i és un àmbit on està poc identificat, se sap poc com actuar.

Així mateix, a la convocatòria de subvencions a projectes d'entitats del Departament d'Igualtat i Feminismes hem inclòs una línia específica dirigida a la promoció de la prevenció i la detecció de les violències digitals o produïdes en l'àmbit digital. Apostem, per tant, per reforçar i consolidar les iniciatives de les entitats feministes sobre les violències masclistes digitals i poder incorporar part d'aquests projectes, doncs, a una estratègia més compartida, fer una difusió posterior que serveixi al conjunt d'entitats o al conjunt de dones del país a tenir una capacitat d'identificació o de reacció, de protecció més potent.

En el cas de les violències masclistes digitals de caràcter sexual, tal com anunciàvem la setmana passada amb la presentació del model d'abordatge, hi incloem accions com la creació de continguts en espais audiovisuals

Fitxer 41_2PLE24

infantils i juvenils per promoure l'educació sexoafectiva en l'accés al contingut digital. És una manera de contrarestar aquests discursos, aquests atacs misògins, masclistes, aquestes violències que hi trobem, també LGTBfòbiques, també racistes, evidentment. Perquè entenem que la creació de continguts digitals es en si mateixa el mitjà per excel·lència per combatre moltes d'aquestes violències digitals.

També la promoció de continguts digitals fets per joves, creadors i creadores de les xarxes socials, youtubers, ticktokers, perquè siguin la mateixa gent jove que amb el seu llenguatge, amb el seu missatge, puguin combatre aquests discursos masclistes i proposar una alternativa, un discurs en favor de la igualtat.

I finalment, entre la norantena d'actuacions del model d'abordatge també hi trobem l'estudi, l'elaboració d'un estudi sobre les resistències a les accions per promoure la llibertat sexual i l'erradicació de les violències masclistes per part de nois i homes

joves, incloent el fenomen Inseel, que sabem que també té el món digital com l'espai principal d'intervenció.

Però en matèria també de reparació, què estem fent ja en aquests moments? Tenim en marxa diferents actuacions, i com li deia, d'altres estan en fase d'elaboració, però en puc anticipar alguns. En primer lloc, estem especialitzant els serveis existents, estem reforçant la capacitat de les professionals de la Xarxa d'atenció i recuperació integral per millorar l'acompanyament a les dones que pateixen violències digitals. Sabem que sovint també la violència masclista que es pateix en l'àmbit de la parella o exparella després es reproduïx, s'agreuja pels mitjans digitals, però bé podrien ser altres formes de violència digital. També hem proporcionat aquesta formació tant en prevenció, detecció i abordatge de les violències digitals a altres serveis i entitats que fan acompanyament a les dones en situació de violència masclista.

En segon lloc, la xarxa especialitzada ha començat un primer..., ha començat un assessorament especialitzat de Fem Bloc, com saben, una entitat referent que, a més d'estar formant a les professionals de la xarxa, ja està fent una primera atenció a les dones que pateixen violències digitals, també en l'àmbit de la vida política i l'esfera pública de les dones, dels diferents casos que ens van arribant, que acudeixen a nosaltres des del món local, en l'àmbit nacional, diguéssim.

Estem treballant, en tercer lloc, per comptar l'any vinent amb un servei especialitzat de violències digitals amb atenció virtual, també. Això sí que és d'aquelles coses que costen molts mesos de muntar per la planificació que hi ha al mig, les contractacions, etcètera, però aquesta és la intenció, ho repeteixo, un servei especialitzat de violències digitals que operi també en l'àmbit digital per facilitar també l'accés a la població més jove, no exclusivament per a la gent jove, però perquè sent el seu espai natural d'interacció, també tinguin molt més a mà el servei.

També volem dirigir aquest servei de manera específica a les dones *gamers*, com deia abans, per abordar les violències que poden ocórrer en els videojocs virtuals.

Per la seva part, el Departament d'Educació també està formant el conjunt de la comunitat universitària a través de la USAV, la Unitat de Suport a l'Alumnat en

Situacions de Violència, perquè pugui també fer aquest treball específic de detecció i atenció a les violències digitals en l'àmbit educatiu.

I per últim, estem elaborant aquest estudi que vostè apuntava per a la millora de la tipificació i enjudiciament de les violències digitals de caràcter sexual que presentarem l'any vinent i on el peritatge estaria aquí. És precisament per facilitar al conjunt de professionals dels àmbits jurídics però també socials, psicològic i educatiu, per tenir noves eines per a la intervenció en violències digitals.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies. Per la rèplica té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies, consellera per la resposta. Consellera, ja sap que compartim que les violències masclistes són estructurals i que per tant, les respostes han de ser estructurals, i que això requereixen canvis culturals que són a mig i llarg termini. Però no podem utilitzar això cada vegada per dir tot el temps «estem fent, hi estem pensant, això costa molt, això triga molt, ja hi arribarem». Que plantegin aquests objectius per al 2024 en el pla que aproven ara no s'entén, per molt que requereixi molt de temps, és que haurien d'haver començat fa un any i mig amb aquest tema.

Per tant, plantegen que faran una cosa el 2024 que diu que és la presentació, tampoc no sabem si abans o després o just abans que acabi la legislatura, no ho sabem. La qüestió és que totes les respostes són sempre «estem fent, estem pensant, ens hem reunit, parlarem, dissenyarem, farem...». Consellera, és una pregunta molt concreta: vostè executarà el pressupost que tenia per aquest any el Departament? Executarà tots els recursos que li han arribat del pacte d'Estat, per exemple, per no haver-los de retornar a Madrid? Perquè la sensació és que no s'està executant, que tot és planificació, tot és disseny, que és molt important i és molt necessari, però que hi ha poca actuació.

Totes aquestes formacions que vam parlar sí que ens agradaria que ens poguéss fer arribar el detall de quantes persones hi han participat. Perquè justament parlant amb Donestech, que són qui porten Fem Bloc, una de les coses que ens diuen és que no s'està fent molta cosa, que no s'ha fet res, per exemple, en recerca, en tots els temes de desplegament de recerca, que encara no se sap res sobre els convenis amb les plataformes. S'han reunit amb les plataformes? Han parlat amb el Departament de Polítiques Digitals, ara la conselleria de la senyora Vilagrà, per veure com treballar aquest tema, que és fonamental, la coordinació? Perquè les plataformes estan per sobre del Govern ara mateix.

En canvi, el que fa el seu Govern és donar l'educació dels nostres nens a secundària a Google amb el Classroom. És a dir, no hi ha nen i nena que faci secundària pública en aquesta en aquest país que no hagi de tenir un compte de Google, perquè resulta que més de la meitat dels exercicis que fan els fan en Google. I això també és una entrada i una porta a les violències masclistes digitals. Perquè estem fent a les nenes vulnerables des que comencen a primer de l'ESO, perquè no tenen ni tan sols les eines de com protegir-se i ja estan utilitzant forçadament Google.

Al final, el tema del peritatge està en aquest estudi i en un temps ho veurem. Les dones que ara mateix pateixen aquestes agressions s'adrecen als Mossos? I pel que ens explicaven al curs que alguns diputats i diputades d'aquesta cambra, hi ha mossos que fins i tot els suggereixen que reiniciïn i que formategin el mòbil, que és el pitjor que es pot fer. És a dir, quin abandonament, quina manca de formació, quina manca d'acompanyament a totes aquestes dones i joves que ho estan patint ara mateix.

Parlem de les joves, però és que una de les coses que ens explicaven justament les companyes de Donestech és que estan detectant una cosa que no surt als pocs estudis que s'han fet, perquè els pocs estudis estan molt adreçats a la gent jove, que és la quantitat de dones d'entre 60 i 70 anys que estan patint violències sexuals digitals, perquè a través de plataformes com Tinder queden amb gent i després pateixen aquestes agressions. Dones que ja tenen una bretxa digital enorme i que no tenen eines per respondre i que, a més, els hi fa vergonya, perquè és que es pensen que han fet una cosa malament i, com que han fet una cosa malament, no li

poden explicar a ningú que aquell senyor els està enviant fotos del seu penis, quan elles no les volen veure.

Per tant, això sí que és molta sensibilització, molt d'acompanyament, que els SIEs realment estiguin a l'abast, que tinguin la formació i tinguin la capacitat. És a dir, no podem afegir les violències digitals a la xarxa d'atenció sense dotar-la dels recursos. Quantes persones hi ha al seu departament treballant específicament violències digitals per fer tot això que s'ha de fer? Amb quins recursos compten per fer-ho? Perquè justament FemBloc va haver de tancar durant un temps per manca de recursos, perquè depenien d'un finançament europeu. Ara sí que amb una aportació de la Generalitat sembla que han pogut tornar a començar. Però justament el que ens deien és que qui dona resposta a aquestes dones..., és des de l'activisme i des de les xarxes de solidaritat feministes, no des de l'Administració pública. No hi ha aquest acompanyament. Quan arriben a Mossos, quan arriben als jutjats, aquest peritatge és una cosa inassumible per a moltes d'aquestes dones. Quina línia de suport al peritatge se'ls hi està donant?

Consellera, el tema és prou greu com perquè entre totes ens hi posem efectivament. Però també crec que és prou greu com per prioritzar-lo i donar una resposta immediata i ràpida, a banda dels canvis estructurals, que totes sabem que calen per poder acabar amb el patriarcat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta segona en funcions de presidenta

Per a la rèplica té la paraula la consellera d'Igualtat i Feminismes, senyora Tània Verge.

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Moltes gràcies. Crec que compartim diagnòstic, perquè, a més, no és un diagnòstic que faci aquest departament un cop es crea i arriba. És un estudi d'lvàlua; són els treballs de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista en els diferents grups de treball, que coincidien en marcar quatre punts: infrafinançament crònic de les polítiques d'abordatge de les violències masclistes,

manca d'equitat territorial en l'accés als serveis, fragmentació de les respostes degut als dèficits en la coordinació de les diferents administracions públiques i manca de lideratge clar per part de la Generalitat, amb estructures que no tenien ni el rang ni els recursos suficients per exercir aquest lideratge.

Això és el que ens trobem quan entrem al maig de 2021. I sense pressupost. Dels pressupostos en podem ser responsables a partir de gener del 2022. El que vull dir amb això és que portem un any –de fet, onze mesos– i si encara diguéssim: en quin moment s'ingressa el pressupost un cop s'aprova? En fi, tenim aquest any d'actuació per desplegar i per remuntar tots aquests dèficits, totes aquestes mancances que havien quedat diagnosticades per entitats, per organitzacions o agències que fan avaluació. Per tant, ho hem estat fent tot alhora.

Del que li he comentat, aquests serveis o aquestes actuacions, moltes de les que he posat sobre la taula estan en marxa. I té raó; no es poden fer més demandes als SIEs, més demandes d'atenció als SIEs, si no es reforça el personal. Això és el que fem incrementant el nombre de psicòlogues especialitzades, algunes en violències sexuals. En d'altres érem conscients i, per tant, també ho reforcem, que ni l'equip del SIE estava al complet. Això també ho adrecem. Obrint itineràncies, creant itineràncies en alguns SIEs perquè donin, puguin donar més cobertura al territori, atenent a variables de dispersió geogràfica, etcètera. I hem planificat que a finals del 2023 –això sí, és l'any vinent, hi ha tot un procés de contractació– s'obren cinc SIEs més.

I un altre element que té a veure també amb aquest infrafinançament crònic, però també amb una necessitat de millora de la planificació: és que teníem molts serveis finançats amb subvencions, i han de ser provisió de serveis, perquè, si no, és posar en risc la sostenibilitat de les entitats o posar en risc també els estàndards del servei en el conjunt del país.

Aquesta era la situació –i vostès ho saben perquè havien sigut també molt crítiques– en la que ens trobem quan entrem al Govern. Per tant, sí, hem estat treballant per donar resposta a tot el mandat de la Llei 17/20, però és una llei que incorpora moltíssims elements nous i el temps dona per al que dona.

Tanmateix, tenir el protocol marc actualitzat, haver creat circuits territorials que funcionin arreu del país, perquè n'hi havia molts que no funcionaven, que havien quedat aturats... N'hi havia algun en què ni tan sols participava l'òrgan competent en polítiques d'igualtat i per a erradicació de les violències masclistes de la Generalitat. Per tant, hem recuperat... Crec que hi havia aquest deute històric amb les dones i hem fet de l'erradicació de les violències masclistes un objectiu prioritari del Govern.

I en l'àmbit específic de les violències digitals, doncs, hi estem posant aquests recursos. Ara mateix els SIEs estan ja atenent aquestes violències digitals en els casos que arriben, sigui perquè venen d'una situació de violència masclista en l'àmbit de la parella, és a dir, altres formes o àmbits de violència masclista i que aquest se suma i l'agreuja. Després, aquest assessorament especialitzat de FemBloc, un protoservei, diguéssim, que estem creant, aquest servei especialitzat en violències digitals i amb la convocatòria de subvencions i amb la convocatòria de recerca que ens agradaria poder treure l'any vinent. I aquí fem una crida als diferents grups parlamentaris: si aquestes polítiques són prioritàries per al conjunt de l'arc parlamentari o per a una bona part de l'arc parlamentari, doncs que siguin coherents també en la negociació del pressupost, diguéssim.

En la convocatòria de projectes de recerca el que faríem és recuperar el que havia sigut la convocatòria de recerca que en el seu moment havia tingut l'ICD i les retallades van eliminar; una convocatòria de recerca molt aplicada precisament per poder recollir aquells mandats que estableix la llei, que parla tant de l'àmbit digital, recerca específica, com també de l'àmbit de la vida política i l'esfera pública de les dones. Són dos grans blocs d'estudis que ens falten per tenir la fotografia completa, perquè, com bé diu, no existeixen dades en aquest país.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera.